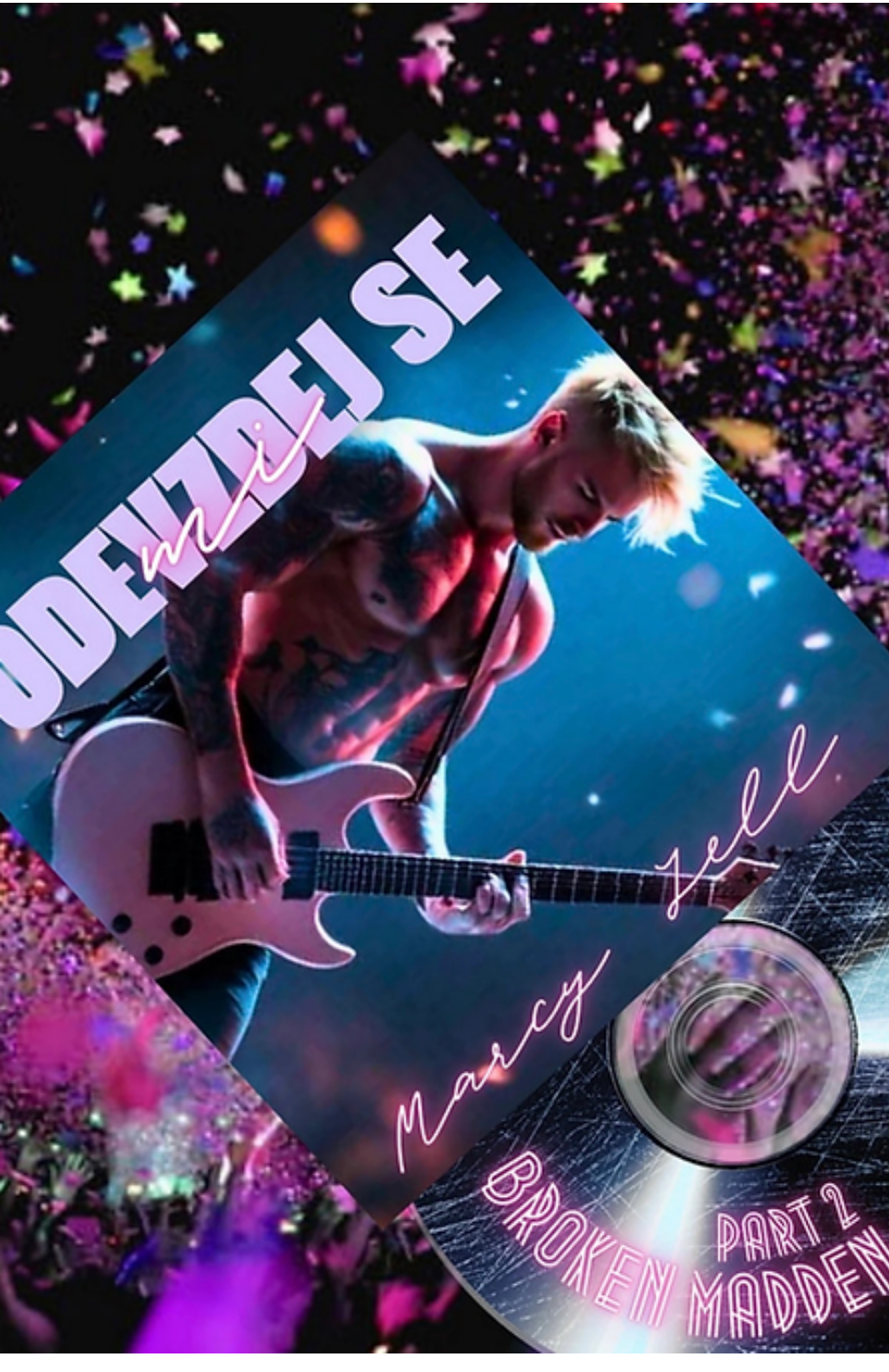
ODEVZDEJ SE
mi
Marcy Yell
BROKEN MADDEN
PART 2

BROKEN MADDEN

Odevzdej se mi

Marcy Jell

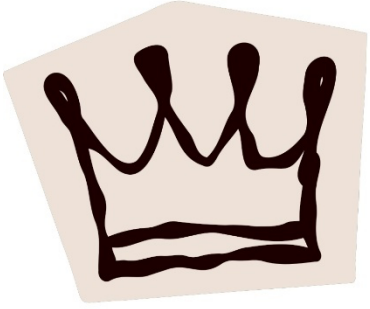

Brno, 2025
Nakladatelství © SOLIS, 2025

Vydalo v roce 2025 nakladatelství Solis,
Příkop 4, Brno 602 00
web: http://www.solis-nakladatelstvi.cz,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
První elektronickou publikaci,
v pořadí 201. eknihu v edici SOLIS,
první elektronické vydání.
Autor © Marcy Jell
Korektura, redakce a sazba:
Petra Stehlíková, Nikola Zatloukalová,
Natálie Králová,
Obálka: JPolc

Veškerá práva vyhrazena.
Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována
bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN
978-80-88568-26-1 epub
978-80-88568-27-8 PDF

Anotace

Jmenuju se Luke Madden.

Lidi mě znají jako toho nebezpečného. Rocková pódia, alkohol, drogy a nekonečné večírky jsou jen způsob, jak umlčet minulost, která mě pronásleduje už deset let.

Protože některé věci vás nikdy neopustí.

Kdysi jsem zničil holku, která si to nezasloužila. Tessa Monroe, byla bohatá princezna ze školy, kterou jsem nenáviděl jen proto, že představovala všechno, co jsem nikdy neměl.

Jenže minulost má zvláštní smysl pro humor.

Teď stojí znovu přede mnou. Starší, chladnější a nedotknutelná. Čím víc času spolu trávíme, tím víc začínám chápat, že nic nebylo tak jednoduché, jak jsem si celé roky namlouval.

Nenávist se mění v posedlost.

Výčitky v potřebu ji chránit.

A mezi troskami našich životů vzniká něco, co nikdy nemělo existovat.

Jenže některé chyby nejdou napravit…

Prolog

PŘED DESETI LETY

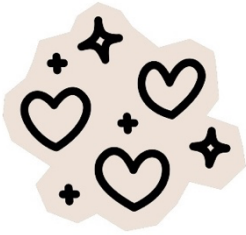

Vystoupila jsem z Rolls-Roycu a nasadila si na rameno svůj značkový batoh. Přála jsem si být neviditelná, jen splynout s davem a odbýt si těch několik hodin v tomhle pekle na zemi.

Chtěla jsem nevyčnívat. Jenže jsem byla tím, kým jsem byla. Jezdila jsem v čem jsem jezdila a nosila oblečení, které křičelo luxusem.

Nikdo neviděl, co se za tím vším pozlátkem skrývá. Nikdo netušil…

Neviděli ty šrámy na duši. Naopak do nich doslova přilévali jed.

V rychlosti jsem proběhla okolo spolužáků a přejela si jazykem po drátkách na zubech.

Moje matka ze mě chtěla mít dokonalou panenku. Dívku, se kterou se může vychloubat. A co taková dívka potřebuje? Dokonalou postavu, dokonalé zuby a vlasy, a hlavně dokonalé vystupování.

Nenáviděla jsem, kdo jsem.

Nenáviděla jsem svoji rodinu za to, že ze mě dělala poslušnou loutku, kterou ukazovala, kdykoli se jí to hodilo.

Tesso, podívej se do kamery.

Tesso, usměj se.

Tesso, narovnej se.

Tesso, nehrb se.

Tesso, přihlásila jsem tě na další soutěž královny krásy.

Tesso…

Tesso…

Tesso…

Horší peklo byla snad už jen tahle pakárna. Bylo mi z toho zle. Střední škola Maryland byla peklem na zemi. Těšila jsem se, až mi bude dvacet jedna a tuhle díru opustím.

Možná by bylo lepší žít s bezdomovci někde v Bronxu než tohle.

Se sklopenou hlavou jsem zamířila aulou k učebně ekonomiky a chystala se vzít za kliku, když mi cestu zatarasilo velké tělo.

Prosím, ne, pomyslela jsem si.

„Naše šedá myška," ozvalo se nad mojí hlavou. „Kdepak jsi byla dva dny, Tesso? Chyběla jsi mi."

„Nech mě jít," zašeptala jsem.

„To nebyla odpověď na moji otázku," uchechtl se ten parchant. „Ale zapomněl jsem. Někdo jako ty se přeci nebude zahazovat se spodinou, jako jsem já."

„Jo, Luku, dej jí," ozval se hlas někde za námi.

Nechala jsem hlavu sklopenou a trhla sebou, když se ozvalo zvonění na hodinu.

„Pusť mě, prosím.“

„Kde jsi byla, plechová hubo?“ sklonil se ke mně, aby se mi mohl podívat do obličeje.

„Do toho ti nic není,“ ucouvla jsem.

„Další konkurz na královnu krásy?“ vysmál se mi. „Zase tě tam máma přihlásila? Možná jsi to nevyhrála proto, že máš v puse ty dráty, Tesso.“

Všichni okolo se rozesmáli a mně zahořely tváře. Tu soutěž jsem vyhrála, ale rozhodně jsem neměla v plánu jim to říkat.

„Možná kdybys nebyla tak ušlápnutá, byla bys holka, která by zahřívala moji postel,“ naklonil hlavu.

Kretén, pomyslela jsem si. Jen proto, že se svým bratrem založil kapelu a hráli jako předskokani, to byl namyšlený kretén. I když jejich hlavní scénou byla většinou nějaká garáž, kde brnkali. Nenáviděla jsem je všechny, ale s jeho bráchou se dalo alespoň trochu mluvit. Byl o rok starší než tenhle hňup. Možná i on dostane s věkem rozum.

„Co ty na to, Tesso? Chtěla bys zahřívat moji postel? Chtěla bys moje péro? I když bych se trochu bál toho železa, co máš v hubě,“ rozřehtal se.

„Třeba ho má i v kundě,“ ozval se nějaký jeho kamarád.

Prstem mi zvedl bradu a jeho oči se vpily do mých.

„Máš ho i v kundě, Tesso?“

Do tváří se mi nahrnula horkost.

„Nech mě jít na hodinu.“

„Až mi odpovíš na otázku, Tesso,“ zašeptal.

„Na jakou?“ pronesla jsem a snažila se nedat najevo, jak moc jeho slova bolí.

„Jsi panna?“ pozvedl obočí.

Nenáviděla jsem ho…

Nenáviděla jsem ho tak moc, až jsem se bála o zdravý rozum.

1.Kapitola
(Luke)

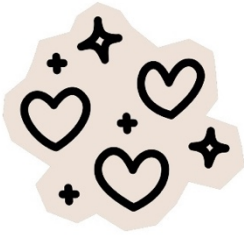

Nadechl jsem se svěžího vzduchu v LA. Čekaly mě tři měsíce odpočinku, z nichž první týden jsem strávil s bráchou a jeho ženou Riley. Jejich oficiální svatba mi připadala jen jako pár sekund volna. Vzpomínky na svatbu ve Vegas, kterou jsem zorganizoval během pár minut, budu mít uchované navždy. Nebýt mě, pořád by se ještě topili v mlžném oparu otázky: A co bude dál?

Neoddával je Elvis, ale skutečný kněz v malém kostelíčku kousek od Stripu. Párty potom nabrala na obrátkách; když jsem se ráno probudil nahej, bylo kolem mě sedm holek. Doteď marně pátrám v hlavě, jestli jsem je zvládl všechny najednou. Vybavení i výdrž jsem na to měl, ale ty litry chlastu mi trochu zahalily vzpomínky do mlhy.

Po návratu do LA pro změnu neotáleli oni dva. Zorganizovali svoji svatbu, u které jsem nevěřil, že ji do týdne zvládnou. Kvůli Arii se ale Riley překonala a udělala nádherný obřad, který dokumentovala nejdůležitější hudební média po celé Americe. Takovou důvěru jim ti dva dali.

Aria byla nadšená, že má nového tátu, který ji učí hrát na kytaru a blbne s ní jako nejlepší kamarád. To dítě bylo Satan v převleku, ale já jsem ji miloval, a když přesedlala na moji kytaru a brnkala mi na naladěné struny, s obdivem jsem se na ni díval. Měla v sobě skrytý talent, který jednou rozhodně projeví naplno.

Po svatbě jsem se sebral a odjel na Key West. Chtěl jsem klid a ten jsem si užil.

Když nepočítám ty kundičky, který se u mě každý den střídaly.

Ta smrdutá díra v LA na mě dýchla známým vánkem a já se ušklíbl. *Nová etapa začíná*, pomyslel jsem si a přehodil si pouzdro s kytarou do druhé ruky, když jsem vystoupil ze svého nového SUV.

Podíval jsem se na cihlovou budovu s nápisem Taylor's a usmál se. Dnešní den nebyl nejšťastnější vzhledem k tomu, že brácha chtěl na pár měsíců odložit mikrofon. Musel jsem to přijmout, stejně jako kluci. S povzdechem a falešným úsměvem jsem zamířil ke dveřím. Tohle byl můj domov číslo jedna. Těšil jsem se na bráchu i na kluky, a tak jsem rozhodným krokem vešel do budovy. Vybírali zpěváka beze mě. Ve finále mi bylo u prdele, kdo bude stát za mikrofonem. Pokud bude mít dobrý hlas a nebude mě srát, pár měsíců s ním vydržím.

Pozdravil jsem se s muži od ochranky a vyjel výtahem do patra, kde měla Riley kancelář. Měl jsem tu být už před deseti minutami, ale doprava v tomhle šíleným městě

stála za hovno. Procházel jsem uličkou, když se dveře vedle mě prudce rozrazily a udeřily mě do čela.

„Kurva," upustil jsem pouzdro i s kytarou a chytil se za čelo.

„Tak dávej bacha, ne?!" ozval se pode mnou ženský hlas. „Větší nemehlo jsem neviděla."

„To ty jsi bouchla do mě, do hajzlu!" zamračil jsem se a zvedl pohled na dívku, jen abych zkameněl. „Tesso?!"

Její oči potemněly a ona o krok ustoupila.

„Luku?"

„Co tu děláš?" zavrčel jsem.

Přejel jsem ji pohledem od dlouhých černých vlasů spletených do francouzského copu přes koženou bundičku a černé upnuté šaty nad kolena až ke kozačkám s vysokým podpatkem. Nikdy nebyla můj typ. Vždycky jsem byl na blondýnky s postavou modelek. Tessa se jim ani zdaleka nepodobala. Ani na střední, ani teď.

Přesto měla nádherný obličej, hnědé oči mandlového tvaru, malý nos a plné rty.

„Přišla jsem ti udělat ze života peklo," mrkla na mě.

„Fakt?" přistoupil jsem k ní o krok blíž. „Pamatuju si doby, kdy to bylo přesně naopak. Mám ti připomenout tvoje útěky z obědů na záchod, aby ses mohla najíst?"

„Časy se mění," pousmála se.

Její štíhlé prsty s dlouhými černě nalakovanými nehty poklepaly na můj svalnatý hrudník a já od nich zvedl pohled zpět k jejím očím.

„Není mi patnáct a u tebe už mě nemá co překvapit, Luku,“ mlaskla.

„Co tu děláš, Tesso?!“ zavrčel jsem.

„Tohle vrčení na někoho zabírá?“ zívla si hraně. „Je to trochu trapný a k pláči. Zkus něco, co mě vážně vyděsí. Jen ne teď, teď mám schůzku s kapelou. Reed mě oslovil jako vaši novou posilu.“

„Co?“ vyhrkl jsem. „Jak kurva novou posilu?!“

Odfrkla si a otočila se na podpatku.

„Možná kdybych těmi dveřmi práskla pořádně, setřela bych ti ten arogantní výraz z ksichtu. I když teď vypadáš jako vyděšený děcko.“

Když zamířila do kanceláře Riley, zůstal jsem šokovaně zírat na její pohupující se zadeček.

Co to kurva bylo?!

Zavřel jsem oči a prudce se nadechl. Tohle se nedělo. Tohle by mi Reed neudělal. Jasně, netušil, jakou rivalitu jsme mezi sebou my dva měli. Jak moc jsem jí kdysi ublížil…

Proč do toho kurva šla? Proč vzala nabídku mýho bráchy?

Vydal jsem se za ní a rozrazil dveře bez klepání, jak u mě bylo zvykem.

„Ona v naší kapele nebude!“ pronesl jsem.

Otočilo se ke mně pět hlav. Brácha se postavil a vrhl se mi okolo krku, jako by mě sto let neviděl a jako bych právě neoznámil jasný verdikt. Poplácal jsem ho po

zádech a ušklíbl se nad jeho černým prstenem na levém prsteníčku.

„Ještě jste se nerozvedli, jo?“ povytáhl jsem obočí a odložil pouzdro s kytarou na zem.

„Debile,“ uchechtl se.

„Zdar, Luku,“ poplácal mě po zádech John. „Jak bylo?“

„Parádně. A co ty? Ještě nejsi vdovec?“ dobíral jsem si ho.

„Pořád stejnej píčus, co?“ zašklebil se a já se rozesmál.

„Bene,“ bouchl jsem si s naším bubeníkem pěstí. „Máš se?“

„Ujde to,“ přikývl.

Otočil jsem se na nejdůležitější osobu v místnosti, když jsem se očima střetl s tou černovlasou mrchou, která seděla v rohu s tabletem v ruce.

„Riley,“ zvolal jsem a prodral se k ní, abych ji sevřel v medvědím objetí. „Moc ti to sluší.“

„Díky, Luku, tobě taky, jako vždy,“ pohladila mě po tváři. „Jak se ti žilo, když jsi byl vlk samotář?“

„Kdo řekl, že jsem byl sám?“ ušklíbl jsem se a vtiskl jí polibek na tvář. „Kundičky jsem přestal počítat už druhej den, začalo mi to splývat.“

Mrcha si odfrkla a rychle sklopila oči k tabletu.

„Proč jsem nedostal informaci o tom, kdo vzal místo vokalisty?“ kývl jsem na ni hlavou.

„Nechtěli jsme tě rušit," rozesmála se Riley. „Beztak bys nám to nezvedl."

Když ukázala na volnou židli vedle Bena, sesunul jsem se na ni a zaměřil pohled na tu ženu, která se mi vysmívala. Byli jsme stejně staří, chodili jsme spolu do stejné třídy. Navštěvovali jsme stejné předměty. A přesto jsme žili každý na jiné planetě. Ona peníze nepotřebovala, za prdelí měla zbohatlickou rodinu. Tak co tu kurva dělala?!

Měla nádherně opálenou pleť od kalifornského slunce. Vlasy spletené do francouzského copu jí volně ležely přehozené přes jedno rameno. Tělo nezahalovala, naopak si sundala tu malou bundičku, kterou na sobě předtím měla, a ukázala přiléhavé černé šaty na ramínka. Potetované paže, na kterých tetování tvořilo rukávy, k ní nějak neseděly. Nevypadala jako ta holka ze střední. Tichá, ušlápnutá…

Díky tomu, kde jsem seděl, se můj pohled automaticky stočil na její krásný prsa, mezi nimiž bylo další tetování, které jsem nerozeznal, protože ho mačkala ta dvě kůzlátka.

Kde je kurva vzala? Na škole byla plochá jako letadlová dráha.

Dlouhé nohy měla přehozené přes sebe a pohupovala s nimi do rytmu hudby, která nehrála a existovala jen v její hlavě. Vykouzlil jsem na tváři úsměv a vyzval ji pohledem k interakci.

Oplatila mi ho… zvednutým prostředníčkem.

Oslovení Mrcha na ni neskutečně sedělo. Odvrátil jsem od ní pohled, přesunul ho na svoji švagrovou a soustředil se na to, co říká.

„Takže, kluci, pauza je za vámi. Já zůstávám i nadále v pozici ředitelky, protože nehodlám Ariu vláčet po státech. S Reedem jsme to vymysleli takhle. Máte před sebou dvanáct týdnů, z toho pět týdnů šňůry po Evropě, dva koncerty týdně. Tam budeme všichni," založila si Riley ruce pod prsy a opřela se zadkem o svůj stůl. „Nicméně Tessa přebírá místo Reeda. Všichni jste ji slyšeli. Zpívá tak, až se bojím, že Reeda už fanoušci po jeho pauze nebudou chtít zpátky. Je dokonalá ve všech ohledech, na tom se shodneme, ne?"

Všichni do jednoho přikývli.

Všichni až na mě.

„Já jsem ji neslyšel," ucedil jsem.

„Byl jsi tři měsíce zalezlej v doupěti, nevytahovali jsme tě kvůli tomu. Každopádně pokud chceš, není problém si Tessu poslechnout. Nahrávky máme. Všechny vaše texty umí. Navíc pomůže se skládáním," ušklíbla se na mě Riley. „Říkám ti, že nikoho tak talentovaného bychom jen tak nesehnali. Spadla nám do klína přímo z nebe."

„Zvládl bych to sám," odfrkl jsem si a vytáhl z kapsy krabičku cigaret. „Nemusel se nikdo shánět. A už vůbec

ne ženská. Jsme do prdele klučičí kapela a ty dotáhneš holku?“

„Dotáhl jsem ji já,“ upřel na mě brácha pohled. „Pamatuju si Tessu ze školy. Vím, že po střední šla na hudební univerzitu. Vyndej hlavu z prdele, brácho. Už jen to, že na to kývla, je pro nás obrovské plus.“

„Jsem ráda, že jsi mě oslovil,“ promluvila tím svým chraplákem.

„Začínat budete v Praze a dál to jde následovně. Polsko, Německo, Belgie, Francie, Anglie, Irsko, Norsko, Švédsko a Finsko,“ upřesnila Riley s úsměvem. „Pak návrat zpět do LA. Tady máte tři koncerty v nejznámějších klubech. Dál budete hrát v Beverly Hills a Pasadeně. Pokračujete v Santa Monice a Inglewoodu. Pak je na seznamu Long Beach a Torrance a letošní šňůru budete zakončovat v Downtownu. Je tu pár hal, které by vás rády přivítaly.“

„Slušný,“ přikývl jsem. „Takže abych to shrnul. Měsíc mi bude mrznout prdel, než se vrátím zpátky domů, je to tak?“

„Utkvělo mi v hlavě to Finsko,“ prohodil vedle mě John. „Umrznou mi koule.“

„Ne,“ zavrtěl jsem hlavou. „Strčíš je do urny po svojí ženě.“

„Ty jsi ještě větší kretén, než jsi byl,“ rozesmál se John.

Věděl, že si jeho ženu dobírám, a díky bohu to ode mě bral. Černej nebo jakejkoli jinej humor, to bylo moje. Hlavně když jsem jím mohl skrýt vlastní nedostatky.

„Konečně si tenhle rok vezmeme to, co jsme ten minulej prosrali," podíval se na nás Reed. „Grammy je naše."

Uchechtl jsem se a potáhl z cigarety.

„Zahodil jsi ji ve chvíli, kdy sis vybral vokalistku místo toho, abys to odzpíval ty."

Jo, Grammy, pomyslel jsem si. Minulý rok nás předběhla kapela, která byla na scéně už dvacet let. Jediná kapela nás dělila od vytouženého vítězství. A teď to Reed zahodil, protože se chtěl věnovat rodině.

„Hele, přijel jsem z dovolený plnej elánu a vzpomínek, který mi trochu splývají, a když to vezmu kolem a kolem, tak jste mi tím nabitým programem lehce pocuchali nervy. Nehledě na ni," kývl jsem hlavou směrem k Tesse. „Takže to mám chápat tak, že jsem postavenej před hotovou věc a nemám sebemenší hlasovací právo. Protože já ji tu kurva nechci."

„Ty samozřejmě máš hlasovací právo, Luku. Jde o to, že ať odhlasuješ cokoli proti Tess, nevyhraješ. Potom, co si ji kluci poslechli, se jednoznačně dohodli, že ji chtějí. Takže i kdybys byl proti… je to k ničemu," pokrčila rameny Riley.

„Tessa Monroe…“ převalil jsem její jméno na jazyku a naklonil se dopředu, abych típl cigaretu. Když jsem si opřel lokty o kolena, zvedl jsem k ní pohled.

„Luke Madden…“ napodobila mě. „Máš problém?“

„Ty jsi ten problém, kotě,“ mrkl jsem na ni. „Vždycky jsi byla.“

Její oči se do mě zabodly a atmosféra v místnosti zhoustla. Bylo to jako ocitnout se zpět na střední. Jen s tím rozdílem, že se na mě nedívaly vyděšené oči ukryté za obroučkami brýlí a v puse nebyla rovnátka.

Místo toho tu seděla bohyně, která mě válcovala arogantním pohledem a byla si dobře vědoma toho, že už to není šedá myška, kterou bych mohl ničit tak jako kdysi.

2.Kapitola
(Tessa)

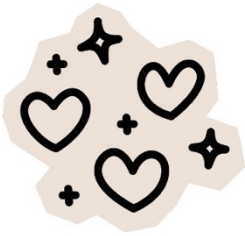

„Nejsem kotě,“ promluvila jsem na něj a přejela ho pohledem. „A nikdy jsem nebyla. Oslovuj mě jménem, díky.“

„Zastrč drápky,“ ušklíbl se.

„Fajn,“ povzdechla jsem si a ukázala na něj. „Myslela jsem si, že to půjde, ale on evidentně nevyšel z puberty.“

„Tesso,“ podíval se na mě Reed. „Já tě potřebuju, takhle rychle náhradu neseženu, navíc už se to oznámilo veřejnosti. Všichni s tebou počítají.“

„Mně to neříkej, Reede,“ pokrčila jsem rameny. „Usměrni svého bráchu.“

„Já jsem ji nechtěl,“ zavrčel Luke.

„Chováš se jako spratek,“ zasmál se John. „Však o co jde? Odehraje s námi pár měsíců.“

„Může nám všechno kompletně posrat,“ podíval se na něj.

„Sedím tady, ty tupče!“ narovnala jsem se v zádech a ukázala na svoje místo. „Slyším tě a něco ti řeknu. Nesnášíš mě. Chápu to. Zastydlá puberta ti nedává jinou možnost, ale zvykni si na to. Všichni se shodli na tom, že jsem vhodná. Umím měnit tóny, znám všechny vaše texty.

Jsem vhodná zpěvačka! Díky AI dala Riley naše hlasy k sobě, abychom zjistili, jestli nám to bude při společných písních ladit, a povedlo se. Máme šestadevadesátiprocentní shodu. Takže až přestaneš brečet, mohli bychom si spolu zkusit zpěv naživo.“

Místností se ozval huronský smích a já zvedla oči k Riley, abych zjistila, jestli jsem to nepřehnala. Ale i ona se otočila, aby skryla smích.

Už je to dávno, co jsem si od něj nechala ubližovat. Proto teď nezahodím šanci dostat se na vrchol, když můžu. Nenechám se zatlačit do kouta mužem, ze kterého mi buší srdce. Ne snad proto, že by se mi z něj podlamovala kolena a toužila bych po něm. Z něj mi bušilo srdce vždycky jen strachy.

Strachy z toho, co přijde.

Co udělá další den.

S čím přijde.

Čím mě slovně napadne…

Už je to minulost. Už jsem nebyla ta vystrašená dívka jako kdysi.

Od střední školy se změnil. I když ne o moc…

Svaly mu narostly, tvář se vytvarovala. Teď byla jeho čelist ostrá, nosil jednodenní strniště a vlasy měl na vrcholku delší, i když stále lehce blond. Vyšisované od sluníčka. Zelené oči s hnědým nádechem mě pozorně pozorovaly, jako by čekaly na sebemenší chybu… tak jako kdysi.

„Myslíš si, že tě nesnáším?“ povytáhl koutek úst do úsměvu. „Pohrdám tebou, Tesso. Vždycky jsi všechno dostala na podnose. Teď si myslíš, že chceš kapelu a dostaneš ji? My jsme na tom tvrdě makali, rozumíš? Neprobudili jsme se s tím, že jsme si řekli, že to chceme, abychom to dostali lusknutím prstu. Dřeli jsme, abychom byli tam, kde jsme.“

„Vy potřebujete mě,“ ušklíbla jsem se. „Řekla bych, že to ti uniklo. Nicméně se nedivím, nikdy jsi nebyl nejbystřejší.“

„Tak dobře,“ rozpřáhl Reed ruce. „To by stačilo. Buď jste si to už vyříkali, nebo si to vyříkejte později. Každopádně, Luku, já Tessu potřebuju. Potřebujeme ji my! Chci se na pár měsíců stáhnout. Chci být se svou rodinou, rozumíš? Nech mě si odpočinout. Není to napořád.“

Viděla jsem, jak Luke sevřel ruce v pěsti a zavřel oči, jako by se uklidňoval.

Sakra, už jsme nebyli děti. Nepřenesla jsem se přes to, co mi dělal, ale dokázala jsem to v sobě potlačit a spolupracovat.

Nikdy bych mu neodpustila to, jak se ke mně on nebo jeho přátelé chovali. Nikdy nezapomenu, jak mě zesměšňoval a častoval urážkami. Ale teď jsme byli dospělí a jako dospělí bychom to měli mít v hlavě srovnaný.

„Jak dlouho chceš odpočívat?“ pronesl nakonec.

„Pár měsíců. Přesně jak jsem říkal," pokrčil Reed rameny.

„Fajn," povzdychl si ten idiot. „Na jaký koncert by ses technicky vrátil?"

Do Long Beach, odpověděla jsem mu v duchu to, co jsem věděla.

„Na ten v Long Beach," potvrdil Reed.

Ušklíbla jsem se a postavila se. Sáhla jsem na židli pro bundu, abych si ji přehodila přes ramena, a zvedla ze země svoji kabelku.

„Předpokládám, že si nás společně nechceš poslechnout a necháš si to jako překvapení na první koncert v Praze," usmála jsem se na toho šmejda.

„Poslechnu si tě na zkoušce," odmávl mě jako otravný hmyz.

Moje oči se střetly s očima Riley a ona jen němě zavrtěla hlavou. Něco ve stylu, že to bude dobré a že to nemám řešit.

Co na tom bylo dobré?

On se choval jako hňup a já skrývala to, že mám chuť vyškrábat mu oči.

„Uvidíme se na letišti," usmála jsem se na ně a každého z nich objala.

Každého až na Luka.

„Těším se," přikývla Riley.

„Tesso?" zastavil mě Luke, když jsem došla ke dveřím.

Pootočila jsem se na něj a přes rameno na něj pohlédla.

„Jsi stále panna?“

Zaklonila jsem hlavu a zavřela oči. Myslela jsem, že se možná změnil… trochu…

„Jsi debil?!“ zavrčel Reed. „Chovej se!“

„Nepleť se do toho!“ ucedil Luke.

Posbírala jsem v sobě všechnu energii, kterou jsem našla, a sladce se usmála.

„Ne, Luku. A dokonce ji nemám ani z plechu. Štve tě, že jsem ti tehdy nedovolila, abys byl můj první? Ne, počkej, zlomila tě jiná. Jak se jmenovala? Aha, už vím… Celest.“

S těmi slovy jsem vyšla ze dveří a nechala ho šokovaně zírat.

Už jsem nebyla ta dívka krčící se v koutě!

Snesu jeho hněv!

Snesu jeho urážky!

Ale teď? Teď mi dělalo problém jeho ego!

Mrzelo mě jen to, že moje slova poznamenala i Reeda.

XOXO

Podívala jsem se na svůj malý byt a pousmála se. Na pět týdnů evropského turné jsem ho opouštěla.

Moje útočiště.

Můj klid.

Moje svatyně.

Nikdy jsem matce neřekla, kde bydlím. Nikdy jsem jim nedala naději na to, že budeme znovu rodina.

Nikdy jsme jí nebyli.

A já už nemohla.

Ne po tom, co mi udělali.

Zavřela jsem za sebou dveře, přitáhla k sobě kufr na kolečkách a zamkla. Klíče jsem zastrčila do kapsy batohu, který jsem měla na zádech.

S nikým jsem se neloučila. Jednoduše proto, že nebylo s kým.

Na letiště jsem dorazila s dvacetiminutovým předstihem. Odbavila jsem svoje zavazadla v soukromém sektoru, který měla kapela Broken Madden zarezervovaný, a zašla si pro kávu do jedné z restaurací.

„Taky ujíždíte na kokosovém latté?“ pronesl hluboký hlas vedle mě.

Zvedla jsem pohled k vysokému muži, který stál vedle mě u odkládacího pultu kavárny Costa.

„Normálně ne,“ zavrtěla jsem s úsměvem hlavou.

Jeho modré oči mě propalovaly pohledem a já si všimla malého znaménka nad horním rtem.

Jako mužská verze Marilyn Monroe, uchechtla jsem se v duchu.

Vypadal dokonale. Vysoká postava, široká ramena, plné rty, rovný nos a ta vůně…

„Takže dnešek je čistě o náhodě?“ pozvedl obočí a přisypal si do kávy dva cukry.

„Budete mít cukrovku," ukázala jsem na množství.

„Potřebuju si osladit život," pokrčil rameny. „Jestliže nesladíte, máte ho sladký dost."

„V tom případě bych si tam měla nasypat všechny pytlíčky s cukrem, co tu jsou k dispozici," povzdychla jsem si.

„Krásná žena jako vy? Ale jděte," pousmál se a odhalil rovné bílé zuby. „Kam se chystáte?"

„Do Evropy," odpověděla jsem popravdě.

Jeho lichotku jsem ignorovala a nespouštěla z něj oči.

„Jsem Jeremy," natáhl ke mně ruku.

„Teressa," stiskla jsem mu ji.

„Letíte sama?" narovnal se a zvedl hlavu, aby se na mě konečně podíval v celé své výšce.

Jeho oči dopadly někam za mě a já se zamračila.

„Ne, neletí sama," ozvalo se za mými zády.

Otočila jsem se, jen abych narazila na zelenohnědé oči. Luke mi pohled neopětoval. Místo toho se mračil jako sto čertů a pohledem propaloval do Jeremyho díru.

„To jsem… Omlouvám se, netušil jsem…"

„O nic nejde, Jeremy," usmála jsem se a stiskla mu ruku, zatímco jsem ignorovala velkou a mohutnou postavu za sebou, která se lepila na moje tělo. „Není to nikdo, kdo by vás měl trápit."

Jeremy se rozesmál a nervózně těkal pohledem ze mě na Luka.

„Takže jsem nic neprovedl."

„Ne,“ zavrtěla jsem hlavou.

„Jo,“ ozvalo se současně se mnou.

„Omlouvám se,“ zamrkal Jeremy. „Na drama dnes nejsem stavěný. Těšilo mě, Teresso.“

„I mě,“ zavolala jsem na něj, když se prodíral skrz lidi.

Zavřela jsem oči, abych se uklidnila, a otočila se na Luka.

„Máš problém?!“ strčila jsem do něj.

Ani to s ním nehnulo a místo ústupu se ušklíbl. Sebral mi z ruky plastový kelímek a napil se mého kafe.

„Nevím, Tesso, mám problém?“

„Choval ses jako idiot,“ zavrčela jsem a kelímek mu vytrhla. „A kup si svoje kafe!“

„Jsi zpěvačka Broken Madden. Nemůžeš mluvit s kdekým!“ pokrčil rameny.

„Nikdo sakra neví, že jsem to já, když mě ještě nikdo neviděl!“ udělala jsem k němu krok. „Byl jsi jako hlídací pes. Otravný a na odstřel.“

„Hlídací psi se nestřílí, Tesso,“ přejel si jazykem po zubech. „Pokud máš být v mé kapele, budeš hrát podle mých pravidel. Žádní cizí chlapi! Žádné náhodné seznamování.“

„Chceš mi říct, že dokud budu v kapele, mám zakázáno se seznamovat?“ rozesmála jsem se.

„Přesně to se ti snažím říct,“ přikývl zcela vážně.

Smála jsem se o to víc.

„Největší kurevník, kterého znám, mi říká, jak se mám chovat. Ale no tak, Luku, prober se. Nebrala bych tě vážně, i kdybys chcípal uprostřed silnice. Prostě bych tě překročila a nechala tě tam ležet. Nevěřím ti ani slovo. Pokud chci hrát v Broken Madden, budu se chovat tak, abych neohrozila pověst kapely, ale jinak je ti hovno do toho, s kým se seznamuju. Je ti hovno do toho, s kým budu trávit svůj čas! Je ti to jasné, Luku?!“

„Vyrostla jsi, Tesso,“ usmál se a sklonil se ke mně. Naše nosy se dotýkaly a já polkla, když jsem ucítila mentolový dech smíchaný s kokosovým kafem. „Jedno si ujasněme. Zlomím tě, kdykoli se mi zachce.“

„Do toho,“ vybídla jsem ho. „Nemáš mě čím překvapit.“

Věděla jsem s jistotou, že nemá. Přesto když se ode mě odtáhl, pocítila jsem dusivé prázdno a věděla, že on něco vymyslí.

„Uvidíme se na palubě. Hlídej si záda, kotě,“ ušklíbl se a vydal se od kavárny ke gateu, který byl určený pro nás.

Prohlížela jsem si ho v těch černých otrhaných džínách a stejně černém potrhaném triku. Široká záda, úzký pas a dokonalý zadek. Nedivila jsem se, že se po něm otočila nejedna holka.

Byli jsme na veřejném letišti.

Pištění se ozvalo o tři sekundy později, když ho dívky poznaly. Rychle proběhl za ochrannou bariéru, aby jim zmizel z dosahu, a já zavrtěla hlavou.

Kožené řemínky na levém zápěstí nosil od střední školy, jen k nim přibyly další. Obě paže pokrývalo tetování, stejně jako zbytek jeho těla. Viděla jsem ho několikrát, když si po tělocviku neoblékl triko a učitelé z něj šíleli. Už tehdy to byl vyvrhel a ten typ, který přitahoval průsery jako magnet.

Teď byl mnohem horší.

Protože ho neměl kdo zastavit…